AJUNTAMENT
DE CRIEXELL

ESCRIT D'OBJECCIONS A LA RESPOSTA DEL PROMOTOR A LES ESMENES DEL PROJECTE DE LA PLANTA SOLAR FOTOVOLTAICA "CREIXELL II"

Antecedents:

En el marc de la tramitació del **Projecte de la planta solar fotovoltaica "Creixell II**", aquest Ajuntament va emetre esmenes a la sol·licitud d'autorització administrativa prèvia, autorització administrativa de construcció i autorització del projecte d'actuació específica del Projecte de la PSFV "Creixell II" (expedient FUE-2024-04133000).

Posteriorment, amb registre d'entrada 4909/2026 i a través dels Serveis Territorials a Tarragona del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica de la Generalitat de Catalunya, aquest Ajuntament ha rebut la resposta de la promotora INSPIRA ENERGIA SL a les esmenes presentades.

Segons les indicacions dels Serveis Territorials a Tarragona i d'acord amb l'article 127 del Reial Decret 1955/2000, d'1 de desembre, aquest Ajuntament disposa de vuit dies per manifestar la seva conformitat o fer les objeccions oportunes a la resposta rebuda.

Valoració de les respostes rebudes:

1. Protecció del paisatge del garrofer

Tal i com s'argumentava a l'escrit d'esmenes al Projecte de la PSFV "Creixell II" presentat per aquest Ajuntament, la implantació dels panells solars d'aquesta PSFV suposa la tala de 193 arbres d'un camp de garrofers, més del 65% del total d'arbres existents dins de la instal·lació. Aquest fet es considerava incompatible amb la protecció del "Paisatge d'Atenció Especial del Garrofer" que identifica el Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona, i on el seu Objectiu de Qualitat Paisatgística nº17 estableix uns criteris i unes actuacions per a la seva conservació i potenciació.

> *"El Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona té un caràcter descriptiu i orientador, i les seves determinacions no generen, per si soles, obligacions directament exigibles a un projecte concret."*

Un Catàleg de Paisatge no té merament "un caràcter descriptiu i orientatiu". D'acord l'article 9 de la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge:

1. *Es creen els catàlegs del paisatge i les directrius del paisatge com a instruments per a protegir, gestionar i ordenar el paisatge.*
2. *[...]*

3. *Correspon al Departament de Política Territorial i Obres Públiques incorporar als plans territorials parcials i, si escau, als plans directors territorials, pel que fa a llur àmbit, les directrius del paisatge que responguin a les propostes dels objectius de qualitat paisatgística que contenen els catàlegs del paisatge.*

En aquest sentit, l'article 6.8 de les Normes d'Ordenació Territorial del Pla territorial parcial del Camp de Tarragona (PTPCT) estableix que:

1. *D'acord amb el que disposa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, està en procés de tramitació i s'ha d'aprovar un catàleg del paisatge que comprèn tot l'àmbit del Pla, el qual ha d'establir els objectius de qualitat paisatgística i la informació paisatgística necessària per als processos d'avaluació ambiental de plans i programes, per als estudis d'impacte ambiental i per als estudis d'impacte i d'integració paisatgística. També, el catàleg del paisatge ha de diferenciar el territori en unitats de paisatge que són els àmbits estructuralment, funcionalment i visualment coherents sobre els quals pot recaure un règim diferenciat de protecció, gestió i ordenació.*
2. *A partir del catàleg del paisatge del territori s'han d'incorporar al Pla les directrius del paisatge que precisaran normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística.*
3. *Les directrius del paisatge han d'incloure les oportunes regulacions dels processos de transformació del sòl i edificació considerats en aquestes Normes d'ordenació territorial i poden introduir, si cal, ajustaments i variacions a les disposicions establertes inicialment pel Pla, per a adequar-les als diferents caràcters de les unitats establertes pel Catàleg. La incorporació de les directrius del paisatge pot comportar la delimitació d'àrees de sòl que no admeten cap tipus d'edificació per motius de paisatge.*
4. *La formalització articulada de les directrius de paisatge en el Pla ha de determinar, d'acord amb l'article 12 de la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, els supòsits en els quals les directrius són d'aplicació directa, els supòsits en els quals són d'incorporació obligatòria quan es produeixi la modificació o la revisió del Pla d'ordenació urbanística municipal i els supòsits en els quals les actuacions requereixen un informe preceptiu de l'òrgan competent en matèria de paisatge.*

Per tant, la vinculació jurídica dels Objectius de Qualitat Paisatgística (OQP) queda clara a l'article 6.8.1 del PTPCT, que determina que la informació i els OQP establerts en el Catàleg de Paisatge són de consideració obligada en els processos d'avaluació ambiental i en els estudis d'impacte i d'integració paisatgística dels projectes. Així mateix, l'article 6.8.3 del PTPCT estableix que les directrius del paisatge poden introduir, si cal, ajustaments i variacions a les disposicions incloses en el PTPCT pel que fa a la regulació dels processos de transformació del sòl i edificació.

En aquest sentit, el Projecte de la PSFV "Creixell I" suposa l'incompliment lleu d'un dels criteris de l'OQP-12 del Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona, però sobretot, l'incompliment total dels criteris i les accions recollides en el OQP-17, sobre el paisatge del garrofer.

> *"Els propis criteris interpretatius de la Generalitat de Catalunya recolzen la ubicació escollida. El document "Criteris per a la implantació de plantes solars fotovoltaiques en el sòl no urbanitzable a Catalunya"* [...] *identifica com a zona prioritària l'"Entorn d'infraestructures" (apartat 5.2.a.II), atès que es tracta d'espais ja antropitzats i que, en el*

cas de vies ràpides com l'AP-7, tenen un temps d'observació mínim per part dels usuaris, la qual cosa redueix l'impacte paisatgístic. Els recintes de la PSFV "Creixell II", inclosos els que contenen peus de garrofers, se situen precisament en aquest entorn immediat de l'AP-7"

Aquests Criteris estableixen l'entorn d'infraestructures com l'AP-7 com a "zona prioritària", però aquesta directriu no actua com un eximent per destruir valors paisatgístics identificats i protegits en el Catàleg de Paisatge. D'acord amb la Llei 21/2013 d'avaluació ambiental, el promotor ha de justificar la inviabilitat d'alternatives i no eximeix l'obligació legal de minimitzar l'impacte.

"La proposta de zonificació del PLATER actualment en tramitació reforça, amb caràcter indicatiu, la idoneïtat de l'emplaçament dels projectes. D'acord amb el visor del PLATER, la totalitat dels recintes del Projecte se situen dins de zones prioritàries per a la implantació d'energia solar fotovoltaica en sòls no artificialitzats. [...]

A més, d'acord amb els plànols d'ordenació solar fotovoltaica de les zones de prioritat superior [...]*, part dels recintes del Projecte, precisament els situats més a prop de l'AP-7, queden també grafiats dins d'aquestes franges de sòls no artificialitzats de prioritat superior."*

Cal recordar que el PLATER és un document en fase de tramitació que no ha estat aprovat definitivament. Jurídicament, un pla en tramitació no atorga drets ni pot ser invocat per eximir el projecte de complir amb les restriccions territorials vigents.

Per altra banda, és important mencionar que aquest Ajuntament ha presentat al·legacions al PLATER sol·licitant expressament la protecció del "Paisatge d'Atenció Especial del Garrofer", les quals resten pendents de resolució.

"*Pel que fa a l'afectació dels garrofers existents, cal precisar, en primer lloc, que el propi informe de la Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona, de 15 de juliol de 2026, es refereix al Projecte indicant que "*es preveu mantenir al màxim la plantació de garrofers existent per tal d'evitar la seva pèrdua*". Aquesta formulació corrobora que l'estàndard exigible no és l'afectació nul·la dels exemplars, sinó llur manteniment i la minimització de l'afectació en la major mesura possible, criteri que el Projecte ja satisfà, tal com es descriu tot seguit. Dit això, mantenir-los en peu enmig dels recintes, envoltats de panells fotovoltaics, no resulta tècnicament viable des del punt de vista de la rendibilitat energètica del Projecte. Els mòduls fotovoltaics requereixen mantenir unes distàncies mínimes respecte a qualsevol element capaç de projectar-hi ombra, ja que l'ombrejat sobre els panells redueix significativament el seu rendiment de producció. En conseqüència, envoltar els garrofers existents amb panells implicaria haver de deixar franges de servitud d'ombra al seu voltant, amb la consegüent pèrdua de superfície útil i de potència instal·lada.*"

La tala de més del 65% de l'arbrat existent constitueix una erradicació sistemàtica i majoritària de la plantació del camp de garrofers, un fet oposat el requeriment de l'informe de la CTU citat, on s'exigeix expressament "*mantenir al màxim la plantació de garrofers existent per tal d'evitar-ne la pèrdua*". En aquest sentit, aquest Ajuntament rebutja categòricament la interpretació del

Promotor, on s'avala una tala generalitzada dels garrofers perquè el requeriment de la CTU no especifica una afectació nul·la.

Per altra banda, la resposta del Promotor es basa en la "rendibilitat energètica del Projecte" adduint que l'ombreig dels garrofers sobre les plaques implica pèrdua de superfície útil i de potència instal·lada. Aquest argument no té cabuda com a eximent en el procediment d'Avaluació d'Impacte Ambiental (Llei 21/2013).

La legislació ambiental i territorial vigent, exigeix la minimització de l'impacte sobre la matriu agrària i el paisatge. L'objectiu privat d'optimitzar el rendiment financer de la instal·lació mitjançant l'augment de la densitat de panells no gaudeix de supremacia jurídica per sobre del deure de preservar el medi. Si el disseny projectat pateix pèrdues de rendiment per les ombres de l'arbrat, la solució legalment exigible en l'estudi d'alternatives no és la destrucció de l'element natural a protegir, sinó l'adaptació tecnològica del disseny (modificació de distàncies, agrupació de panells en clarianes, reducció del nombre de mòduls) o bé la selecció d'una alternativa d'ubicació en sòls desproveïts de valors paisatgístics identificats i protegits.

> "*Com a mesura de compensació i de millora de la integració paisatgística i de la connectivitat ecològica, es plantaran nous peus de garrofers (en un nombre que compensi part dels exemplars afectats) a l'espai comprès entre el tancament perimetral i els límits de la parcel·la cadastral, allà on sigui tècnicament possible i respectant en tot cas les distàncies exigides per la normativa de prevenció d'incendis forestals. Aquesta plantació es reforçarà específicament a la vora nord-est de l'àmbit, amb la incorporació addicional de vegetació arbustiva autòctona, per tal de donar resposta directa a l'observació de l'informe de la Comissió Territorial d'Urbanisme, segons la qual* "s'observa que el projecte no preveu un espai de transició entre l'entorn i la PSFV en tota la seva delimitació, concretament a la vora nord-est"*, indicant que* "aquesta franja haurà de rebre un tractament naturalitzat basat en vegetació autòctona, d'acord amb les característiques del paisatge immediat"*. Aquesta mesura es detallarà, amb la seva ubicació concreta i les espècies previstes, als plànols i a la resta de documentació de la propera versió consolidada*."

La proposta de plantar nous peus al perímetre de la parcel·la com a "mesura compensatòria" per la tala d'exemplars madurs és insuficient i confon els requeriments administratius. La franja perimetral de vegetació autòctona exigida per la CTU respon a una mesura per millorar la integració paisatgística de la PSFV, en cap cas compensa l'incompliment dels criteris i les accions presents en el OQP-17 del Catàleg de Paisatge.

Per altra banda, l'enfocament de la resposta del Promotor, on l'afectació del camp de garrofers pot ser resolta directament mitjançant mesures compensatòries, vulnera la jerarquia de mitigació present a l'article 1 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental. En aquest sentit, les bases que han de regir l'avaluació ambiental dels plans, programes i projectes que puguin tenir efectes significatius sobre el medi ambient inclou "*l'establiment de les mesures que permetin prevenir, corregir i, si s'escau, compensar els efectes adversos sobre el medi ambient.*"

El document "Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya 2030" redactat per la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural del Departament de Territori i

Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya defineix aquesta jerarquia de mitigació com: **"***Eina per limitar en la mesura del possible els impactes negatius dels projectes de desenvolupament. Implica l'establiment de la següent seqüència pel que fa l'aplicació de les mesures de mitigació: la prevenció, la minimització, la correcció i per últim la compensació dels impactes."*

Aquest mateix document, dins de l'àmbit d'actuació "Conservació dels components del patrimoni natural en el context del canvi global", estableix el següent objectiu estratègic i objectiu operatiu:

- ***Objectiu estratègic 2.3:*** *Enfortir la gestió preventiva i evitar la pèrdua neta de biodiversitat en l'àmbit de l'avaluació ambiental*

  [...] *Caldrà atendre les necessitats que es generin dels processos de transició energètica i el canvi cap a un model basat en les energies renovables a Catalunya. Els projectes que se'n derivin hauran de desenvolupar-se garantint la integritat del patrimoni natural i, en tots els casos, generar les compensacions necessàries per aconseguir la compatibilitat amb la conservació de la biodiversitat mitjançant la jerarquia de mitigació**,** la "no pèrdua neta" i el guany net.*
- ***Objectiu operatiu 2.3.1:*** *Millorar l'efectivitat de l'avaluació ambiental i consolidar l'aplicació de la jerarquia de mitigació*

D'acord amb aquesta jerarquia de mitigació, la compensació és l'últim recurs i només hauria de ser admissible quan s'ha demostrat que l'impacte és inevitable i no existeix cap solució tècnicament o espacialment viable.

Finalment, respecte el tractament dels límits de la PSFV i la seva integració paisatgística, la PSFV "Creixell II" limita per l'oest amb la urbanització de Poblamar, en el municipi veí de La Pobla de Montornès. És un cas pràcticament idèntic a la PSFV "Creixell I" i la seva proximitat amb la urbanització del Racó del Cèsar de Creixell. Conseqüentment, la PSFV "Creixell II" hauria d'aplicar les mateixes actuacions i mesures que fa a la PSFV "Creixell I", del mateix Promotor.

Per tot l'exposat, aquest Ajuntament reitera la necessitat de protegir el "Paisatge d'Atenció Especial del Garrofer" identificat pel Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona i, per tant, torna a formular l'esmena següent:

1. Que es modifiqui la configuració actual de la PSFV "Creixell II", reestructurant i reduint la disposició dels mòduls per tal d'assegurar el manteniment íntegre dels garrofers, acceptant, si s'escau, la corresponent minoració de potència instal·lada, per garantir el compliment de l'informe de la CTU, així com respectar els criteris i les accions de l'Objectiu de Qualitat Paisatgística nº17 del Catàleg de Paisatge. Subsidiàriament, si es manifesta incompatibilitat de la densitat de generació que pretén el promotor amb la protecció de l'arbrat requerida, es busqui una ubicació de la PSFV cap a una alternativa d'emplaçament amb menor impacte, d'acord amb la Llei 21/2013 d'Avaluació Ambiental.
2. Aplicar les mateixes mesures d'integració paisatgística que fa la PSFV "Creixell I" amb la urbanització limítrofa del Racó del Cèsar, en el límit oest de la PSFV "Creixell II" que limita amb la urbanització de Poblamar de La Pobla de Montornès, sens prejudici dels requeriments addicionals de l'informe de la CTU.